

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 11

Ахлоқ
Ахлоқ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Гуфторе аз он ҳазрат дар васфи некони рӯзгор

Яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт: Шабе ба хидмати ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ расидам, дар ҳоле ки танҳо буд ва аз паси панҷара ба ситорагони осмон менигарист. Арз кардам: <<Фидоят шавам, ба чи меандешӣ?>> бе онки нигоҳи худро аз ситорагони осмон бардорад, фармуд:

<<Фалонӣ! Худованд дар гиру дори ин даврон, дар ин рӯзгоре ки офтоби дин дар паси аброҳои тира пинҳон аст, бандагоне дорад ки ҳамвора дар дилҳои онон аст. Онҳо дар дидаҳо аз нури бедорӣ чароғӣ меафрӯзанд ва мардумро ба ёди рӯзҳои Худо меандозанд ва фарҷоми ибратомези гузаштагонро хотирнишон месозанд. Онҳо ҳамчун роҳнамоёни биёбонҳои хувлноқ ва бенишонаанд. Он ки ба ҳақ пайвастро башорат медиҳад ва он ки ба ботил гаройидро метарсонанд. Оре, барои Худованд дар гӯша ва канори ин замини паҳновар касоне ҳастанд ки аз дилбастагҳои дунё зикри Ёро баргузидаанд ва доду ситад, онҳоро аз намози аввали вақт боз намедорад. Рӯз ва шабро бо бандагии Худованд мегузаронанд ва хушдорҳои Ёро ба гӯши ғофилон мерасонанд. Дигаронро ба адолат бармеангезанд ва худ пеш аз онон ба он мепардозанд. Дил аз дунё кандаанд ва ба малакутиён пайвастаанд. Ту гӯи ин ҷаҳонро пушти сар гузоштаанд ва ба охират кӯчидаанд. Ё ханӯз дар дунёянд ва ончи дар паси пардастро дидаанд. Ту гӯи ба аҳволи ниҳони барзаҳиён пай бурдаанд ва рӯзгореро дар он ба сар бурдаанд. Ту гӯи қиёмат чехраи хувлноки хешро ба онҳо нишон дода, ё оташи сӯзони ҷаҳаннам онҳоро дар миён гирифтааст. Гӯи розҳойеро мебинанд ки дигарон намебинанд ва чизҳоеро мешунаванд ки мардум намешунаванд>>.

Сипас ба сӯй ман нигоҳе афканд ва оҳе кашид ва дар ҳоле ки ашк аз дидагонаш сарозер буд, идома дод:

<<Фалонӣ! Агар онҳоро биёбӣ ва ҷойгоҳи баландашонро бибинӣ ки чигуна дафтари аъмоли хешро гушудаанд ва барои растгорӣ ба ҳисоби худ омодаанд; Меандешанд ки чи

корҳои кӯчак ва бузурге ки маъмур ба анҷоми он будаанд ва бар он кӯтоҳӣ варзидаанд ва чи корҳои бисёре ки аз анҷоми он мамнуъ будаанд ва анҷом додаанд. Онҳо сангинии бори гуноҳони хешро эҳсос мекунанд ва аз кашидани он дармода шудаанд ва ба зону дар омадаанд ва ҳамчун дардмандон мегирянд ва ба худ мепечанд. Чи шабҳое ки хоб ба чашмашон намеояд ва дар гӯшаи торик ва хилват, зонуӣ тафаккур ба оғӯш мегиранд. Гоҳе ба намоз бармехезанд ва гоҳе ба сачд мераванд. Гоҳе низ дидагони ашкбори худро ба осмони шаб медӯзанд, чунонки гӯйи дар миёни ситорагони он ба дунболи чизе мегарданд. Агар парда аз пеши чашмонат канор равад хоҳӣ дид ки фариштагон бар онҳо фуруд омадаанд ва гирди онҳоро фаро гирифтаанд ва дарҳои осмон ба рӯяшон гушуда шуда ва бихиштҳои пурнеъмат бар эшон муҳаё гаштааст. Оҳ ки чи андоза муштоқи онҳоям! Бегумон онҳо бардарони ман ҳастанд ки замон аз ман бозашон дошта ва макон аз ман ҷудошон сохтааст, вале зуд бошад ки овози манро чун овози соҳиби кабӯтарҳо бишнавад ва аз ҳар гӯшаи ин замин ба сӯям бишитобанд, то манро дар роҳе ки оғоз кардаам ҳамроҳиям кунанд ва барои расидан ба мақсуде ки қасд намудаам ёриям расонанд. Онҳо онҳоро барои ман ҳамроҳоне поядор ва ёронӣ вафодор хоҳӣ ёфт ки аламо фаро мегиранд ва аз дастбурд ниғаҳ медоранд ва чашмаҳои онро ҷорӣ месозанд ва барои амал ба он мусобиқа мегузоранд; Чароки онҳоро чашмӣ бино ва гӯшӣ шунавост ва қадри олимро мешиносанд. На қачфам ва бадзабонам ва на сусткор ва нобурдбор. Тардид ба дилашон роҳ намеёбад ва бадгумонӣ ба сӯяшон наметозад. Ба ҳам меҳр меварзанд ва бо ҳам месозанд. Худованд онҳоро бидуни ҳӯй писандида сутуда ва барои ин кори фархунда захира намуда. Онҳо ҳамчун донаҳое ҳастанд ки ғарбол шуда бошанд ва ҳамчун абрҳои боронӣ ки аз ин сӯ ва он сӯ ба ҳам пайваста бошанд. Инак агар суъоле дорӣ бипурс>>!

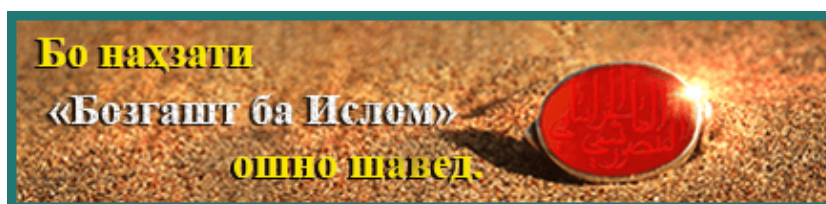
Гуфтам: Фидоят шавам, ба ман дуъое биёмӯрз ки дар ин ҷангомаи пурфитна бихонам! Фармуд:

«در بامداد و شامگاه بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ و مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ و مِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ و مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ و مِنْ شَرِّ مَا قَدَّرَ وَ قُضِيَ! اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ و شِدَّةِ قُوَّتِكَ و

بِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعِيدَنِي مِنْ فِتْنَةِ عَمِيَاءِ
مُضِلَّةٍ يَسُوقُهَا إِلَيَّ الشَّيْطَانُ وَجَزْبُهُ وَيَسُوقُهَا إِلَيَّ الْمَسِيحُ الدَّجَالُ!»

Шарҳи гуфтор:

Маънои дуъое ки бузургмарди даврон, ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба яке аз ёрон ва шогирдони худ таълим дод ин аст: <<Худовандо! Ман аз зойил шудани неъматат ва аз бартараф шудани офиятат ва аз ногаҳон расидаи балоят ва аз дарафтодан ба бадбахтӣ ва аз шарри чизе ки дар қазо ва қадар омадааст ба Ту паноҳ меоварам! Худовандо! Ман аз Ту ба воситаи шукуҳи подшоҳият ва шиддати неруят ва бузургии сейтараат ва қудрате ки бар офаридагонат дорӣ, масъалат дорам ки бар Муҳаммад ва хонадонаш дуруд фиристӣ ва манро аз фитнаи кӯри гумроҳ кунандае ки шайтон ва ҳизби ӯ ба сӯям сукут медиҳанд ва масеҳи дачҷол ба сӯям сукут медиҳад паноҳ диҳӣ>>!

Пойгоҳи иттилоърасонию дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Нашир: 1402

Сайтҳои ғулақ

Сайтҳои ғулақ

Сайтҳои ғулақ